

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Ś., dnia 3 sierpnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Maja Snopczyńska

po rozpoznaniu w dniu 3 sierpnia 2022 r. na posiedzeniu niejawnym w trybie w trybie art. 15 zzs¹ ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu (...)

sprawy z odwołania R. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 6 września 2021 r., znak: (...)

o świadczenie rehabilitacyjne

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. w sprawie (...) z dnia 6 września 2021 r. roku w ten sposób, iż przyznaje powodowi R. W. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na okres dziewięciu miesięcy.

UZASADNIENIE

Powód R. W. wniósł odwołanie od decyzji organu rentowego, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. odmawiającej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że nie zgadza się z decyzją ZUS i powołał się na swój stan zdrowia.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu powołano podstawę prawną decyzji podnosząc, że lekarz orzecznik ZUS orzekł, że stan zdrowia powoda nie uzasadnia przyznania mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

W toku postępowania

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód od 31 grudnia 2020 roku do 30 czerwca 2021 roku był niezdolny do pracy z powodu choroby.

Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 4 sierpnia 2021 roku i orzeczeniem Komisji Lekarskiej z 27 sierpnia 2021 roku ustalono, iż powód nie jest niezdolny do pracy.

Decyzją z dnia 6 września 2021 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. odmówił powodowi prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

Dowód: akta ZUS – w załączeniu

Powód po wyczerpaniu zasiłku chorobowego był niezdolny do pracy i kwalifikował się do przyznania świadczenia rehabilitacyjnego na okres dziewięciu miesięcy. W okresie zwolnienia lekarskiego powód poddany został leczeniu zachowawczemu i usprawniającemu, które nie przyniosło poprawy. Powód rokuje odzyskanie zdolności zarobkowych po 9 miesięcznym okresie od zakończenia zasiłku chorobowego.

Dowód: opinia biegłego ortopedy k. 18-21,38-39

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z art. 18 ust 1 ustawy z 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy. Jednocześnie przysługuje ono przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy (art. 18 ust. 2 ustawy).

Bezspornym było, że w okresie od 31 grudnia 2020 roku do 30 czerwca 2021 roku powód był niezdolny do pracy z powodu choroby. Spornym pozostało, czy po zakończeniu zasiłku chorobowego powód odzyskał zdolność do pracy.

W sprawie dopuszczono dowód z opinii biegłego ortopedy, który wskazał w opinii, że powód po wyczerpaniu zasiłku chorobowego był niezdolny do pracy i kwalifikował się do przyznania świadczenia rehabilitacyjnego na okres dziewięciu miesięcy; w okresie zwolnienia lekarskiego powód poddany został leczeniu zachowawczemu i usprawniającemu, które nie przyniosło poprawy; powód rokuje odzyskanie zdolności zarobkowych po 9 miesięcznym okresie od zakończenia zasiłku chorobowego.

Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawia za uznaniem opinii biegłego jako rzeczowej, spójnej i wyprowadzającej logiczne wnioski końcowe i Sąd nie dopatrywał się jakichkolwiek przyczyn dla których opinia ta miałyby utracić walor wiarygodnego dowodu w sprawie. Ponadto opinia biegłego zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega - jak inne dowody - ocenie według art. 233 §1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest więc przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiadomości specjalnych. ZUS złożył zastrzeżenia do opinii i biegły ustosunkował się do tych zastrzeżeń, udzielając wyczerpującej odpowiedzi w opinii uzupełniającej. Opinia i opinia uzupełniająca biegłego wyczerpująco udzieliły odpowiedzi na pytania i jest wystarczająca do ustalenia czy powód był zdolny do pracy. Wskazać należy, że zastrzeżenia ZUS złożone do opinii uzupełniającej były tożsame w treści jak wcześniejsze zastrzeżenia. Tym samym nie uznano za zasadne dalszych zastrzeżeń ZUS i pominięto wniosek o dowód z opinii innego biegłego chirurga.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. należało zmienić zaskarżoną decyzję.